

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Svmma Casvvm
Conscientiæ, Sive De Instrvctione Sacerdotvm Lib. VII**

Toledo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

5. De cognatione naturali, seu consanguinitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

Primus vero, & secundus gradus sunt impedimenta perpetua, nisi fiat dispensatio per Papam. Alius gradus non est praeter istos. Vnde, duo filii adoptari, puta filia, & filius, possunt contrahere, nisi aliunde habeant impedimentum. Rursus potest adoptans cum matre adoptati contrahere, ut habet Sylue. ver. matrimonium, §. 8.

De cognatione naturali, seu consanguinitate.

C A P V T V.

Tertia cognatio est naturalis, quæ secundum generationem carnalem consideratur; ob id, consanguinitas dicitur: est enim vinculum multorum ab una stirpe descendantium. Est autem notandum, in generationibus duas considerari lineas, seu ordines.

Altera linea dicitur *recta*, secundum quam multi ab uno descendunt, tamen inter se unus ab altero procreatus est; ut pater, filius, nepos, pronepos, &c.

Altera est *transuersalis linea*, secundum quam multi ab uno descendunt, tamen non veniunt unus ab altero; ut pater, filius, ex una parte, & alter filius ex altera, qui sunt duo fratres, & filius unius, & filius alterius fratri, & sic consequenter. Ad cognoscendum autem qui, in quo sint gradu, sunt ante oculos tres habēdā regulæ, quas communiter ponunt Summistæ.

Prima est pro linea recta. Tantus est numerus graduū, quot sunt personæ inter personam propositam, & communē stirpem, ipsis extremis computatis, & adempta una: v.g. volo scire, in quanto gradu sint pater & filius, tunc, quia nulla est persona intermedia, sed solum duæ extremæ, una dempta, manet una, & sic erunt in primo gradu. Rursus, volo scire in quo gradu sint avi, & nepos, computo extrema, que duo sunt, & intermedium unum est, puta pater nepotis, & filius avi, quæ faciunt tres personas, quarum una dempta, manent duæ; erunt ergo in secundo gradu. Consequenter pronepos cum proavo erit in quarto, & sic de singulis.

Secunda regula, pro linea transuersali: propositis duabus personis ab una radice descendantibus, sed non in unicem, in quanto gradu, altera est cum radice communī, in tanto sunt

inter se:ver.gr.sunt duo fratres vnius patris, volo scire, in quo
to sint gradu, considero, in quo vnuis est cum amborum patre,
& per primam regulam sunt in primo pater, & filius: in codem
ergo erunt duo fratres inter se. Rursum, volo scire, duo filii du-
rum fratrum, in quo sint gradu; considero in quo sint
gradu cum radice communis, scilicet auo, & per primam regu-
lam inuenio, auum, & nepotem esse in secundo: erunt ergo
li duo nepotes filii fratrum diuersorum in secundo, & sic con-
sequenter.

Tertia regula, adhuc pro linea transuersali: propositis dua-
bus personis ab vna communi descendantibus, sed non inua-
cem, tamen vna est propinquior illi radici, altera remotior,
sunt istae duæ inter se in eo gradu, in quo erat remotor. Habe-
tur ista regula, cap. finali, de consang. & affinitate: v.g. volo scire,
in quo sint gradu filius vnius fratri, & nepos alterius frati-
tum per primam regulam, vnius fratri filius cum auo est in
secundo, at fratri alterius nepos est in tertio cum illo suo pro-
auo: idem enim vnius auus, alterius est proaues: erunt ergo
illi duo in tertio: nam remotior gradus trahit minis remoto.
Exempla horum sunt facilia: Hæc dicta sunt secundum cano-
nes. Leges ciuiles aliam seruant computationem, quæ nostro
proposito non multum conducit. His ergo constitutis, illis
personas, quæ sibi sunt coniunctæ intra quartum gradum in-
clusiue, non posse contrahere, habet c. non debet, de consang.
& affinit. Olim autem septem gradus erant prohibiti; iam ve-
rò restictus est numerus usque ad quartum. Quando vero
duæ sunt coniunctæ in quinto, licet ex vna parte sint coniunctæ
in tertio, vel propinquiori gradu, etiam in primo, ut dicit
Sylu verb. matrimonium 8. §. 5. tunc possunt contrahere. Intra
quartum vero, peccatum est contrahere, & contractum di-
rimitur, & sunt excommunicati scienter sic contrahentes. Clem-
men. i. de consangui. & affin. & excommunicatio est latenter
tentia, sed Episcopalis. Vnum hic notare oportet ex Panorm.
cap. quod dilectio, de consangui. & affini. quod si aliqui sint in
quarto ex ex vna parte, ex altera in secundo, vel tertio, & pe-
titur dispensatio a Papa pro quarto, non narrato gradu pro-
pinquieri, quod tenet dispensatio; nam illi vere sunt in qua-
to: nam iuxta regulam tertiam ratio habenda est remotiorum.
Addit etiam Sylu. ver. matrimonium 8. §. 5. nota 6. cum con-
ceditur alicui facultas, vt dispensetur in quarto, illi conceditur
virtualiter, vt dispensetur in quarto coniuncto cum gra-

pro-